

Publicerad 2009-08-28 13:18 av Ingmar Hård

*vem vet*

*kanske en vinkling*

*i varje fall en värdering*

**slutstation**

"Nå!"

säger Vår Herre tämligen strängt

Det är på den Yttersta Dagen

och

han yttrar sig till en man

denne man bär huvudet något sänkt

och verkar inte särskilt stursk

annat var det kanske i det första livet

vadvetjag - men

"Nå!?"

"Hur har vi haft det med kärleken därnere, egentligen?"

"Jag ser i mina papper ett och annat"

"det mesta är oförlåtligt tellermöjligen förlåtlighetsåhårlångtefteråt"

"och jag är beredd att se mellan fingrarna..."

mannen lyfter nu något på huvet

och hållningen får en viss och ny stadga

"se mellan fingrarna? om blott jag..."

"Om blott du kan svara bra på denna fråga:

"har du någon gång i oträngt läge gett en kvinna en komplimang"

"just bara för att hon är vacker"

"för att hon är grann"

"och detta utan minsta biavsikt"

"kan du svara ärligt"

"ditt andra liv kanske hänger på det"

mannens ansikte lyser upp

han får liv

"Jo! Min Herre! detta kan jag svara på!"  
"mycket dumt har jag gjort"  
"men ett är säkert: kvinnan har jag alltid hållit högt"  
"utan kvinna - ingen värdig man"  
"och nog har jag sett det som vackert var"  
"nog har jag prisat detta"  
"jag har tillochmed skrivit därom".

mannen blir tyst och Vår Herre nickar glad  
"sant sa du nu"  
"jag vet, för ditt liv har jag följt"  
"vore andra som du"  
"bleve Paradiset fullt"

"Så, välkommen hit! Du som prisat kvinnan!"

Med en stillsam gest visas mannen in.

"Se nu bara till att du håller stilen också i ditt andra liv"

"jag behöver goda exempel att visa för vännerna, de andra gudarna, du vet!"

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten